

Når vinteren rinder

Johs. Torrild

mel.

Når vin - te - ren rin - der i grøft og i grav, og ru - gens krøl - le - de

4

bla - de sig ran - ker i sol - en som spej - les i hav, jeg gri - ber med læng - sel, knap

8

véd jeg der - af, min hak - ke, min skovl og min spa - de!

2. Jeg hvæsser på stenen den rustnede æg
og retter den bøjede plade,
så springer jeg uden for mur og for væg,
hvor marken har klumper, og mosen har klæg,
med min hakke, min skovl og min spade!

3. Jeg lytter til vårens syngende kor,
til lærken, den jublende glade,
vi kender hinanden fra som'ren i fjor,
den kvidrer, jeg grøfter og graver min jord
med min hakke, min skovl og min spade!

4. Når solen går ned i et luende bål
bag lynghedens vidtstrakte flade,
jeg retter min ryg, og jeg skimter et mål,
da blåner og blinker det blankslidte stål
i min hakke, min skovl og min spade!

Johan Skjoldborg